עירין קדישין תניינא — תולדות

איתא בזוה"ק משה שקול כנגד האבות כי כתיב אצל האבות שקדשו כל הרמ"ח אברים כיצד אצל אברהם אחר שניתוסף לו ה' אברהם בגימ' רמ"ח יצחק בגימ' ר"ח חסר מ' אבל לאחר שכתוב ויהי' יצחק בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה ר"ח וארבעים היא רמ"ח יעקב בגימ' קפ"ב וחסר ס"ו ואחר שכתוב ויהי' כל יוצאי ירך יעקב ששים ושש ס"ו וקפ"ב עולה רמ"ח אבל אצל משה רבינו ע"ה כתוב ויתן על פניו מסו"ה מ' של יצחק ס"ו של יעקב ה' של אברהם והבן:

ואלה תולדות יצחק בן אברהם כתיב המשל ופחד עמו עושה שלום במרומיו המשל נקרא חסד ופחד נקרא גבורה ועי"ז עושה שלום במרומיו היינו ההולדה שמשניהם רחמים בזה העולם וכן כל תולדה הוא מאש ומים כשאין גשם אין יכול לגדל וכשאין שמש ג"כ אין יכול לגדל וזה ואלה תולדות. יצחק האיך יכול להוליד. בן אברהם לפי שנכלל במדת אברהם. בחי' חסד והי' דכר ונוקבא חסד וגבורה אברהם הוליד האיך הוליד את יצחק לפי שנכלל במדת יצחק. במדת הגבורה והי' בו ג"כ ב' בחי' הנ"ל ע"ש כשיש לאדם אהבה צריך שיהי' לו יראה וכשיש לו יראה צריך שיהי' לו אהבה ונעשה מזה הולדה כשאברהם נתבשר בבשורת יצחק ידע שא"א להיות זה רק שיתכלל בגבורה לכן כתוב ויפול אברהם על פניו, ויצחק נתכלל בבחינת יצחק אבל על שרה הקפיד השי"ת ואמר למה זה צחקה שרה דהוא עצמה בחינת נוקבא ולמה לה עוד בחינה זו. והתנהגות העולם היא ג"כ כך כשמתנהג העולם בחסד כתיב אשרי אדם מפחד תמיד וכשמתנהג בדין צריכין להאמין שיהי' טוב שכך היא המדה הגבורות מחסדים והחסדים מגבורות וכעת בודאי הקב"ה מנהיג העולם בדינים וצריכין להאמין שבודאי יהי' טוב ויהי' ההולדה רחמים אמן כן י"ר: